

דף יד.

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ז הט"ז

שַׁחַט אֶחָד וְחָשֵׁב לְאָכֹל חֲצֵי זֵית מַחֲלָה זֹו לְמַחֵר וְשַׁחַט
הַשְּׁנִי וְחָשֵׁב לְאָכֹל חֲצֵי זֵית מַחֲלָה שְׁנִיָּה לְמַחֵר הָרִי אֵלּוּ
מִצְטָרְפִין לְפָגוּל. * וְהוּא הָדִין בְּשְׁנֵי הַבְּזִיכִין עִם שְׁנֵי
הַסְּדָרִים:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ז ח"ה

כִּיצַד. הָיָה עוֹמֵד בְּעֶזְרָה וְאָמַר הָרִינִי שׁוֹחֵט לְהִזּוֹת דָּמוֹ
לְמַחֵר. אֵינּוּ פָּגוּל. שֶׁהֵזְיָה לְפָנָיִם בְּהִיכָל:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ז ח"ד

הָיָה עוֹמֵד בְּעֶזְרָה * וְחָשֵׁב מִחֲשֶׁבֶת הַזְּמַן בְּחֻטָּאוֹת
הַנֶּעֱשׂוֹת בְּפָנָיִם בְּדָבָר הַנֶּעֱשֶׂה בְּפָנָיִם אֵינּוּ פָּגוּל. חָשֵׁב
בְּדָבָר הַנֶּעֱשֶׂה בַּחוּץ הָרִי זֶה פָּגוּל:

צ. כסף משנה: שחט אחד וחשב לאכול כחצי זית מחלה זו למחר ושחט השני וחשב לאכול
חצי זית מחלה שנייה למחר הרי אלו מצטרפין לפגול. כ"ה הגירסא הנכונה והדין בפ"ב
דמנחות (דף י"ד) פלוגתא דרבי ורבנן ופסק כחכמים. ומ"ש וה"ה בשני הבזיכים עם שני
הסדרים. נלמד מהדין שכתב בסמוך:

ק. כסף משנה: היה עומד בעזרה וכו' עד שהרי חשב בחוץ בדבר הנעשה בחוץ. בפ"ב
דמנחות (דף י"ד) ואיתיה נמי בפרק ב"ש (דף מ"ג):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ח ה"ח

וְאֵלוֹ דְּבָרִים שְׂאִין חֵיבִין ר' עֲלֵיהֶן מְשׁוּם פְּגוּל לְעוֹלָם.
הַקֶּמֶץ. וְהַלְבוּנָה. וְהַקְטָרֶת. וְהַדָּם. וְהַיֵּין. בֵּין יֵין הַבָּא עִם
הַנְּסֻכִים בֵּין יֵין הַבָּא בְּפָנָי עֲצָמוֹ. וּמִנְחוֹת הַנְּשָׂרְפוֹת כֹּלֶן
שְׁהָרִי אֵין לָהֶם קֶמֶץ לְהַתִּירָן. כְּגוֹן מִנְחַת כֹּהֲנִים וּמִנְחַת
נְסֻכִים וּבִשָׁר חֲטָאוֹת הַנְּשָׂרְפוֹת. וְלוֹג שְׁמֵן שֶׁל מִצְרַע.
וְאִם תֹּאמַר וְהֵלֵא דָם הָאֶשֶׁם מִתִּירוֹ. אֵינוֹ תְלוּי בּוֹ שְׁהָרִי
אָדָם מִבֵּיא אֶשְׁמוֹ הַיּוֹם וְלוֹג אַחַר כֶּמָּה יָמִים כְּמוֹ
שִׁיתְבָּאָר בְּמִקְוָמוֹ:

דף יד :

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ז הי"ב

וְכֵן אִם חָשַׁב מִחֲשֻׁבַּת הַזְּמַן ש' בְּאַחַת מִחֲלוֹת הַתּוֹדָה אוֹ
בְּאַחַת מִחֲלוֹת מִנְחַת מֵאִפֶּה הַתְּנוּרָה. הָרִי כָּל הַחֲלוֹת
פְּגוּל:

ר. כסף משנה : (ז-ח) אין חייבין כרת אלא על אכילת דברים שהותרו וכו' עד והקטורת והדם.
בפרק ב"ש (דף מ"ג) משנה. ומה שכתב והיין בין יין הבא עם הנסכים בין יין הבא בפני
עצמו. שם במשנה גבי אלו דברים שאין חייבין עליהם משום פגול תני והנסכים הבאים
בפנ"ע דברי ר"מ וחכ"א אף הבאים עם הבהמה ופסק כחכמים. ומ"ש ולוג שמן של מצורע.
שם במשנה ר"ש אומר אין חייבין עליו משום פיגול ור"מ אומר חייב עליו משום פיגול
שדם האשם מתירו ופסק כר"ש דמיקל דלית לן לחיובי מספיקא ועוד דמסתבר טעמיה כמו
שביאר רבינו בסמוך. ומ"ש וא"ת והלא דם האשם מתירו אינו תלוי בו וכו'. בפ"ב דמנחות
(דף ט"ו):

ש. כסף משנה : וכן אם חשב מחשבת הזמן וכו'. שם (דף י"ד): בעיא דר"י ופשטה
מברייתא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ד ה"י

אין אכילה פחותה מכוזית. ^ה ולא הקטרה פחותה מכוזית. לפיכך המחשב לאכל מדבר הראוי לאכילה פחות מכוזית או שחשב להקטיר מדבר הראוי להקטרה פחות מכוזית בין במחשבת זמן בין במחשבת מקום. הזבח פשר. חשב לאכל פחצי זית בחוץ ולהקטיר פחצי זית בחוץ. או שחשב לאכל פחצי זית אחר זמן אכילה ולהקטיר פחצי זית אחר זמן הקטרה. הזבח פשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין. ואם הוציא בלשון אכילה ואמר שיאכל פחצי זית ותאכל האש חצי זית. הרי אלו מצטרפין לשון אכילה אחד הוא. חשב לאכל או

ת. כסף משנה: אין אכילה פחותה מכוזית וכו' עד הזבח כשר. משנה בפרק ג' דזבחים (דף כ"ט:). ומ"ש חשב לאכול כחצי זית בחוץ ולהקטיר כחצי זית בחוץ וכו' שאין אכילה והקטרה מצטרפין. שם. ומ"ש ואם הוציא בלשון אכילה וכו' לשון אכילה אחד הוא. שם בגמ' (דף ל"א): חשב לאכול או להקטיר כחצי זית וכו'. מתבאר בספ"ב דזבחים (דף ל"א): חשב לאכול כחצי זית ושתאכל בהמה או חיה כחצי זית וכו'. שם מימרא דר' ינאי: חשב על כזית שיאכלוהו שנים הרי אלו מצטרפין. שם ע"ב בעיא דאיפשיטא: חשב לאכול כזית ביותר מכדי אכילת פרס הרי זה מצטרף. שם בעיא דרבא ובעי אביי למפשטה ממתניתין ודחי ליה. ומשמע לרבינו דדחייה בעלמא היא דפשטא דמתני' כדאמר אביי היא והכי הלכתא. ואפשר שלא היה בגירסתו דחייה כלל: חשב בשעת זביחה לאכול כחצי זית וכו'. ברייתא בפ"ב דמנחות (דף י"ד:). ומ"ש וכן אם חשב על כזית בשעת קבלה ועל כזית בשעת הולכה. נ"ל שטעות סופר יש כאן וצריך להגיה כחצי זית בשעת קבלה וכחצי זית בשעת הולכה והוא שם בגמרא אהאי ברייתא דבסמוך א"ד שחיטה וזריקה דתרוייהו מתירין אין קבלה והולכה לא ואיכא דאמרי הנך דמירחקן וכ"ש הני דמיקרבן ופסק רבינו כלישנא דמחמיר ועוד דבתרא הוא ועוד דבגמ' משמע דלרבנן מצטרפות ארבע עבודות: חשב להקטיר כחצי זית וכו'. ברפ"ב דמנחות (דף י"ג) תנן דלת"ק לבונה נמי מפגלת כמו המנחה עצמה וכן מבואר במתניתין בפ"ק: אחד המחשב לזרוק דם הזבח וכו'. משנה בפ' שני דזבחים (דף כ"ח). ומ"ש כיון שחשב על כדי הזיה מן הדם פסל. פשוט הוא שאם לא חשב על כדי הזיה לא פסל:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

לְהִקְטִיר כַּחֲצֵי זֵית וְחֹזֵר וְחָשַׁב עַל חֲצֵי זֵית אַחַר בְּאוֹתָהּ
הַמְחֻשָּׁבָה. הֲרִי אֵלוֹ מְצַטְרָפִין. חָשַׁב לְאָכַל כַּחֲצֵי זֵית
וְשֵׁתֵאכֹל בְּהֵמָה אוֹ חֵיָה כַּחֲצֵי זֵית. בֵּין בְּמִחְשַׁבַת מְקוֹם
בֵּין בְּמִחְשַׁבַת זְמַן. הֲרִי אֵלוֹ מְצַטְרָפִין שְׁשֵׁם אֲכִילָה אֶחָד
הוּא. חָשַׁב עַל כְּזֵית שְׂיֵאכֹלוּהוּ שְׁנַיִם הֲרִי אֵלוֹ מְצַטְרָפִין.
חָשַׁב לְאָכַל כְּזֵית בְּיוֹתֵר מִכְּדֵי אֲכִילַת פָּרֶס הֲרִי זֶה
מְצַטְרָף. חָשַׁב בְּשַׁעַת זְבִיחָה לְאָכַל כַּחֲצֵי זֵית וּבְשַׁעַת
זְרִיקָה לְאָכַל כַּחֲצֵי זֵית הֲרִי אֵלוֹ מְצַטְרָפִין בֵּין בְּמִחְשַׁבַת
הַמְקוֹם בֵּין בְּמִחְשַׁבַת הַזְּמַן. וְכֵן אִם חָשַׁב עַל כְּזֵית
בְּשַׁעַת קִבְּלָה וְעַל כְּזֵית בְּשַׁעַת הוֹלְכָה. שְׂאֲרַבַּע הָעֲבוֹדוֹת
מְצַטְרָפוֹת וְהֲרִי הֵן כְּעֲבוֹדָה אַחַת. חָשַׁב לְהִקְטִיר כַּחֲצֵי
זֵית מִן הַקֶּמֶץ וְכַחֲצֵי זֵית מִן הַלְּבוֹנָה הֲרִי אֵלוֹ מְצַטְרָפִין.
שֶׁהַלְּבוֹנָה עִם הַקֶּמֶץ לְמִנְחָה כְּאִימורֵין לְזֹבַח. לְפִיכֹךְ אִם
חָשַׁב לְהִקְטִיר כְּזֵית מִן הַלְּבוֹנָה חוּץ לְזִמְנוֹ הֲרִי זֶה פְּגוּל
כְּמוֹ שְׁנֵת־בְּאֵר. אֶחָד הַמְחֻשָּׁב לְזֶרֶק דָּם הַזֹּבַח כְּלוֹ בַּחוּץ
אוֹ לְמַחֵר אוֹ שֶׁחָשַׁב לְזֶרֶק מְקַצֵּת דָּמוֹ בַּחוּץ אוֹ לְמַחֵר.
כִּיּוֹן שֶׁחָשַׁב עַל כְּדֵי הַזֵּיָה מִן הַדָּם פָּסֹל:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה הט"ז

הַגִּיעַ זְמַן הַלָּחֶם * לְהִסְירוֹ הֲרִי זֶה כְּמִי שֶׁהִסִּירוֹ. וְאִם
נִפְרַס הַלָּחֶם מִקְטִיר הַבְּזִיכִין וְאָף עַל פִּי שְׂלֵא פָּרַק

א. כסף משנה: נטמא אחד מן הסדרין בין לפני הקטרה וכו' עד סוף הפרק. משנה פרק
הקומץ זוטא (דף י"ד): ופסק כחכמים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הַמְעַרְכָּה. נִטְמָא אֶחָד מִן הַסְּדֵרִין בֵּין לְפָנֵי הַקְּטָרָה בֵּין
לְאַחַר הַקְּטָרָה אוֹ שְׁנֵטְמָא אֶחָד מִן הַבְּזִיכִין. הִטְמָא
בְּטִמְאַתּוֹ וְהִטְהוֹר בְּטִהְרָתּוֹ: